

Sygn. akt : VU 2565/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2015 r. w Legnicy

sprawy z wniosku K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 4 lipca 2014 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 2565/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 lipca 2014 r., znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy K. K. prawa do emerytury, podając, iż decyzją z dnia 9 września 2010 r. przyznano już wnioskodawcy prawo do emerytury na podstawie art. 27 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (dalej „ustawa emerytalna”), zatem brak było podstaw do przyznania wnioskodawcy nowego świadczenia.

Wnioskodawca w odwołaniu, sprecyzowanym dwukrotnie - w piśmie procesowym z dnia 9 grudnia 2014 r. oraz na rozprawie dnia 21 stycznia 2015 - domagał się przeliczenia emerytury w związku z przepracowaniem 30 miesięcy po jej przyznaniu, albo przyznania dodatku do emerytury po przepracowaniu 30 miesięcy jako emeryt.

W odpowiedzi na powyższe odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, uzasadniając jak w zaskarżonej decyzji. Dodatkowo organ rentowy podniósł, że wysokość wypłacanej wnioskodawcy emerytury jest ustalona z uwzględnieniem jego całego okresu zatrudnienia, który nastąpił po dacie jej przyznania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca K. K. urodził się dnia (...).r.

Pierwszy wniosek o emeryturę złożył w dniu 17 czerwca 2005r. Po rozpatrzeniu wniosku, na podstawie art.32 ustawy emerytalnej, decyzją z dnia 15 lipca 2005r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał mu emeryturę od dnia(...) tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego (wiek 60 lat).

Drugi wniosek o emeryturę wnioskodawca złożył w dniu 19 sierpnia 2010r. W załatwieniu złożonego wniosku organ rentowy, na podstawie art. 27 ww. ustawy emerytalnej, decyzją z dnia 09 września 2010 r., znak:(...), przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od 01 sierpnia 2010r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Z dniem 11 stycznia 2011 r. wnioskodawca podjął zatrudnienie na pełny etat, które kontynuował do dnia 30 kwietnia 2014 r.

Organ rentowy kolejnymi decyzjami z dnia 24 czerwca 2011 r., 6 października 2011 r., 30 stycznia 2012 r., 9 sierpnia 2012 r., 11 lutego 2013 r., 3 kwietnia 2013 r., 11 października 2013 r., 29 stycznia 2014 r. i 26 czerwca 2014 r. przeliczył świadczenie wnioskodawcy, ustalając dłuższy staż pracy.

W dniu 23 czerwca 2014 r. K. K. wystąpił z trzecim wnioskiem o przeliczenie emerytury po przepracowaniu ponad 30 miesięcy, na podstawie którego organ rentowy dnia 4 lipca 2014 r. wydał zaskarżoną decyzję

/bezsporne, nadto akta emerytalne ZUS/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W rozpatrywanej sprawie stan faktyczny nie był sporny, rozstrzygnięcia wymagało jedynie zagadnienie prawne, sprowadzające się do istnienia możliwości przeliczenia wysokości emerytury, którą ubezpieczony pobiera po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego (tzw. emerytura wiekowa), przyznanej decyzją z dnia 9 września 2010 r. z mocy art. 27 ustawy emerytalnej - przez uwzględnienie do obliczenia wysokości świadczenia kwoty bazowej obowiązującej w dacie przyznania prawa do emerytury wiekowej, z uwagi na przepracowany okres ponad 30 miesięcy.

W myśl art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) podstawę wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, stanowi:

- 1) podstawa wymiaru renty - w wysokości uwzględniającej rewaloryzację oraz wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie następującym po ustaleniu prawa do renty, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 5, albo
- 2) podstawa wymiaru ustalona na nowo w myśl art. 15.

Zgodnie z ust. 2 przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do emerytury.

Art. 53 ustawy emerytalnej stanowi, że emerytura wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
- 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
- 3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych - z uwzględnieniem art. 55.

Przy obliczaniu emerytury okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy (ust. 2). W myśl art. 53 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w

ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury. Przepisu tego nie stosuje się tylko wtedy, gdy zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (ust. 4). Oznacza to, jak przesądził Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 10 września 2009 r. o sygn.: I UZP 6/09 (OSNP 2010/5-6/72), że osobie, mającej ustalone prawo do wcześniejszej emerytury, która podlegała co najmniej trzydziści miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, przelicza się emeryturę uzyskaną w powszechnym wieku emerytalnym przy zastosowaniu nowej kwoty bazowej (z daty wniosku o tę emeryturę) – ale tylko w stosunku do części socjalnej.

Należy jednak podkreślić, że przeliczenie określone w art. 53 ust. 4 w związku z ust. 3 ustawy ma charakter jednorazowy. Dotyczy tylko sytuacji, gdy ubezpieczony pobierał wcześniej rentę lub emeryturę (wcześniejszą lub w obniżonym wieku), po czym osiąga powszechny wiek emerytalny i występuje o przeliczenie emerytury w trybie art. 53 ust. 3 i 4. Późniejsze podleganie ubezpieczeniom społecznym, a więc już w trakcie pobierania emerytury wiekowej, nie uruchamia ponownie mechanizmu przeliczenia wysokości emerytury z w art. 53 ust. 4 w zw. z 3 ustawy emerytalnej. Wynika to jednoznacznie z odwołania się przez art. 53 ust. 3, a co za tym idzie także ust. 4, do sytuacji, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy, czyli - w przypadku wnioskodawcy - uzyskania prawa do emerytury w wieku powszechnym w sytuacji wcześniejszego ustalenia prawa do emerytury w obniżonym wieku.

W realiach rozpoznanej sprawy ponad wszelką wątpliwość wnioskodawca K. K. po przyznaniu emerytury w wieku obniżonym (art. 32) decyzją z dnia 15 lipca 2005 r. nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu przez ponad 30 miesięcy. Pracę podjął dopiero dnia 11 stycznia 2011 r., a więc po przyznaniu mu emerytury wiekowej (z art. 27), co nastąpiło na mocy decyzji organu rentowego z dnia 9 września 2010 r.

Wbrew twierdzeniom wnioskodawcy, obowiązujące przepisy prawa nie przewidują też żadnego dodatku do świadczenia emerytalnego z tytułu przepracowania ponad 30 miesięcy w okresie przysługiwania emerytury wiekowej.

Wreszcie należy też stwierdzić, że w niniejszej sprawie nie zachodzą również przesłanki do zastosowania art. 110 ustawy emerytalnej, na który również powoływał się wnioskodawca. W przypadku art. 110 konieczne jest bowiem wskazanie do obliczenia podstawy wymiaru świadczenia na nowo podstawy przypadającej w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wnioskodawca takiej podstawy nie wskazuje. W praktyce chodzi o wskazanie do uwzględnienia wyliczenia podstawy zarobków stanowiących podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, uzyskanych już po przyznaniu emerytury. Odpowiednich dokumentów w tym zakresie wnioskodawca nie przedłożył organowi rentowemu. Ponadto przeliczenie to wchodzi w grę tylko w przypadku uzyskania wyższego niż dotychczasowy wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., odwołanie oddalił, jak pozbawione uzasadnionych podstaw.